

maalstjenligt, om vi gav os til at prøve disses Værdi her.

Jeg skal dernæst udtale min Enighed med det ærede Medlem Hr. Trier i hans Bemærkninger om Adgangen til at anvende Valutakrediten, idet jeg lige saa lidt som det ærede Medlem kan tiltræde en Vending, der findes i det radikale Venstres Mindretalsbetænkning, om, at Forudsætningen er, at Kreditten ikke kan stilles til Raadighed for en Højnelse o. s. v. Jeg maa erklære mig enig med det ærede Medlem Hr. Trier i, at saadanne Forudsætninger ikke kan siges at foreligge tiltraadt fra de Sider, der saa maatte tiltræde dem. Naturligvis skal Valutakrediten ikke bruges til Forsøg paa kunstigt at drive Kronens Værdi op, men hvis Ligevægt tilvejebringes, Ligevægt mellem Prisniveau og Valuta, og hvis Stigning indtræder paa naturlig Maade, saa maa der være Adgang for Forhandlinger med Valutaudvalget om det, der saa skal ske, og om Muligheden af at benytte Kreditten til Sikring under de Forhold, der til den Tid maatte foreligge, og hvorom der maatte kunne opnaas Enighed.

Dermed har jeg vist ogsaa udtalt mig om Bemærkninger, der faldt fra det ærede Medlem Hr. Holstein. Der er ikke, som han mistænkte os for, nogen Aftale eller noget Paabud om, at en Stigning under alle Forhold og alle Betingelser er udelukket, men det er jo muligt, at Forholdene i Virkeligheden gør al den Tale herom overflødig, i hvert Fald for et godt Stykke Tid. I samme Forbindelse bør jeg sige til det ærede Medlem Hr. Holstein, at han er ganske paa Vildspor, hvis han mener, at Lovforslaget er et saadant Hastværksarbejde, at vi har overset, hvad der fremdeles vil komme til at staa i Lovens § 4, 2det Stykke. Det har vi været fuldt opmærksomme paa. Det er nu 2 Maaneder siden, at Lovforslaget fra Ministeriets Side var færdigt, og at Forhandlingerne med Nationalbanken var ført, under hvilke enhver Bestemmelse baade i den gamle Lov og i den nye Lov har været endevendt adskillige Gange, og vi har været fuldkommen paa det rene med, at der i § 4, 2det Stykke, er givet Valutaudvalget en Arbejdsplan, som bl. a. indeholder det, at det skal forhandle med Regeringen om Foranstaltninger, som maatte findes paakrævede til Valutaens Stabilisering og Højnelse.

Dette er ikke undgaaet nogens Opmærksomhed og strider selvfølgelig ikke imod de omstridte Ord, der har været Tale om at sætte ind i det nu foreliggende Lovforslag i en helt anden Forbindelse, nemlig i Forbindelse med, hvad Valutakrediten skulde

bruges til. Hvis Ordene var kommet til at staa der — og hvis ingen havde gjort disse Ord til andet end det, de var —, havde de efter min Mening ikke haft nogen større Betydning ud over at pege paa Udviklingslinien og paa Nødvendigheden af at have en Margin for Udvalget og Banken i Forhandlingerne om Valutakrediten, det, som efter min Mening fremdeles er til Stede, navnlig efter de Bemærkninger, der nu er gjort baade af det socialdemokratiske Partis Ordfører og af mig med Hensyn til den af det radikale Venstre hævdede Forudsætning. Der vilde ikke have været nogen Uoverensstemmelse mellem den Del af Loven, som altsaa er blevet ændret paa et vist Trin af Forhandlingerne, og § 4, 2det Stykke, som det ærede Medlem Hr. Holstein talte om. Men denne § 4 indeholder naturligvis en Anvisning ogsaa overfor Nationalbanken, en Anvisning, saaledes som jeg gentagende har sagt, at jeg maatte mene, der laa i Loven af December 1924. Men naar denne Slettelse af Ordet „Højnelse“ paa et andet Sted i Lovforslaget, som man nu gentagende har talt om, har fundet Sted, maa jeg fremdeles gøre opmærksom paa, at det skete, fordi man tillagde dette Ord en Betydning og søgte at fastholde en Betydning af dette Ord fra konservativ Side, som det ikke havde, og som det navnlig af Hensyn til Spekulationens Interesser ikke burde have. Dette Ønske om ikke at give Spekulationen mere Sikkerhed, end man var absolut nødt til, eller rettere helt undlade at give Spekulationen nogen Art af Garanti eller Sikkerhed var det, der var ledende for mig, efter at jeg havde hørt, paa hvilken Maade de Konservative behandlede og betragtede det paagældende Ord. Jeg maa saaledes hævde, at det ikke, saaledes som det ærede Medlem Hr. Holstein tror, alene var Torturkammeret, der øvede sin Virkning.

Det ærede Medlem Hr. Lange, der talte som Ordfører for de Konservative, gjorde foruden sine Bemærkninger om Lovforslaget nogle Bemærkninger om Bankerne, specielt i Anledning af den i Dag offentliggjorte Ordning af nogle Forhold vedrørende Privatbanken. Det ærede Medlem sagde om denne Meddelelse, der er tilgaaet Offentligheden, at han syntes, det kunde være sket paa en mere diskret Maade. Derom behøver der i og for sig ingen Meningsforskel at være, det kunde det selvfølgelig, men det er Banken, der ganske af egen Drift har truffet alle Beslutninger om, hvad der skulde meddeles, og paa hvilken Maade Meddelelse skulde ske. Hvis der altsaa er sket noget efter det ærede Medlems Mening urigtigt i den Henseende,